

gjort det – om den kommunale økonomi, og det er også altid spændende at drøfte kommuneøkonomien, for det er jo faktisk amterne og kommunerne, der driver velfærdssamfundet, miljøet, dele af den kollektive trafik osv. Når det er sagt, må man jo også sige, at man selvfølgelig ikke som finansminister kan gå i detaljer og præcist fortælle, hvad der skal gøres i de kommende forhandlinger.

Formanden for Kommunernes Landsforening siger i Jyllands-Posten i dag i en kronik, at der siden 1990 i kommunerne er lavet 100.000 børnepasningspladser. Det lyder af mere, end jeg har hørt før, men det skal nok passe. Så når SF i dag har vinklet sin forespørgsel specielt over det, vil jeg sige, at det er jo ikke sådan, at der ikke hele tiden bliver gjort noget ved den sag. Det har været klart i mange år, at der stadig er et behov. Det er lige så klart, at tallet til næste år – nu er der nævnt de 27.000 – antagelig ikke kan opfyldes, men der arbejdes på det løbende, og en dag – og så ved jeg i grunden ikke, hvad SF vil gøre – vil det være sådan, at ventelisterne i daginstitutionerne ikke længere eksisterer.

KL's formænd siger også i den omtalte kronik, at der ligger 14 mia. kr. i kommunekasserne. Det er også blevet sagt flere gange fra talerstolen. Jeg vil så sige, som den socialdemokratiske ordfører også sagde, at når det går godt i Danmark, så går det godt i kommunerne. I begyndelsen af 1990'erne var der næsten ingen likviditet i kommunekasserne. Det er der altså nu, og det synes jeg vi skal glæde os over.

Men alle de 14 mia. kr. skal ikke blive i kommunekasserne, ikke alle sammen i hvert fald, for den samlede økonomiske politik er sådan skruet sammen, at kommunerne ikke bare kan bruge løs af kassebeholdningerne eller nedsætte skatterne alt efter temperament og politisk tilhørsforhold. Når to tredjedele af de offentlige driftsudgifter ligger i kommuner og amter, er det klart, at man skal lave disse aftaler, som der er god tradition for at lave i vores samfund, og det er altså regeringen, der indgår aftalerne og ikke Folketinget, som hr. Thor Pedersen sagde det.

Vi mener i Det Radikale Venstre, at der i år må tages nogle hensyn eller kigges særligt på amternes økonomi. Det er vigtigt, at sygehusområdet igen får opmærksomhed, specielt uden for HS og København, der har deres egen aftale og deres egne penge.

Jeg vil til slut sige, at vi ikke kan støtte dagsordensforslaget, og til allersidst vil jeg sige til den socialdemokratiske ordfører: Det er dejligt

for en radikal at sidde i regering med så ansvarlige økonomiske politikere som hr. Klaus Hækkerup og andre, og det er også godt at høre, at både V og K er enige med hr. Klaus Hækkerup og regeringen i det her.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

De Konservatives ordfører, fru Pia Christmas-Møller, besvarede i sit indlæg ikke mit spørgsmål om, hvorvidt De Konservative har lavet en aftale med regeringen om at bære den kommunale økonomi igennem forhandlingerne, og om de vil skaffe flertal for det. Det vil jeg gerne hermed bede om at få besvaret.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hvis hr. Kristen Touborg havde hørt efter, ville han have fået svaret allerede i mit ordførerindlæg. Det er regeringens ansvar at føre forhandlingerne med kommuner og amter, og vi har naturligvis ikke lavet nogen aftale med regeringen. Vi må se, hvad det er for et resultat, regeringen kommer hjem med, og så må vi forholde os til det i Finansudvalget. Sådan er det.

Der er ingen aftale. Det kunne vi ikke drømme om. Det er regeringens ansvar, og det vil vi netop ikke lette den for, sådan som SF faktisk er på vej til at gøre det her i dag.

Kim Behnke (FP):

Man bliver helt rørt, når man hører den enighed, der er mellem i hvert fald de to regeringspartier Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Nu sidder vi så alle sammen med tilbageholdt åndedrag og venter på, om CD vil afgive samme erklæring.

Den forespørgsel, vi har i dag, er der flere, der har været inde på er sådan en traditionel tilbagevendende begivenhed, og det er jo SF's privilegium. Selvfølgelig principielle, nemlig at finansministeren – godt nok på vegne af regeringen – går i forhandlinger med kommunerne om ganske, ganske store milliardbeløb og så først engang hen i juni måned kommer til Folketinget med et aktstykke, som Folketingets Finansudvalg så kan sige ja eller nej til, er jo i virkeligheden ikke en hensigtsmæssig fremgangsmåde. Tænk nu hvis finansministeren ikke har mandat fra Folketinget, hvis Folketinget stemmer aktstykket ned.

Hvert år, når der er nogle partier, der udtrykker utilfredshed med bloktilskudsaktstykkerne,